

College van beroep voor de examens

U2019/02559/MIC
CBE 2018-259

Verzonden: 3 april 2019

Zaak 2018-259

Datum uitspraak: 13 maart 2019

Uitspraak van het College van beroep voor de examens inzake het geding tussen:

appellant,

en

de Commissie voor de examens van de Open Universiteit casu quo de examiner van de cursus Recht in context (RM0002), gevestigd te Heerlen, verweerders.

I. PROCESVERLOOP

1. Bij brief d.d. 7 december 2018 is namens de Commissie voor de examens aan appellant medegedeeld dat hij op grond van het door hem behaalde resultaat (5) op de tentamenzitting van 16 november 2018 van de cursus Recht in context niet in voldoende mate heeft voldaan aan de eisen die aan het desbetreffende tentamen worden gesteld.
2. Appellant heeft hiertegen (formeel) beroep ingesteld bij brief d.d. 4 december 2018 (met bijlagen), door het College van beroep voor de examens (hierna te noemen: het College) ontvangen op 4 december 2018. Dit beroep heeft hij, zowel inhoudelijk als voor wat betreft het inzenden van nadere stukken, aangevuld bij brieven d.d. 17 december 2018, 19 december 2018 en 6 februari 2019, door het College ontvangen op respectievelijk 17 december 2018, 19 december 2019 en 6 februari 2019.
3. Op 13 december 2018 heeft het College verweerders verzocht om in overleg met betrokkene na te gaan of een minnelijke schikking van het geschil mogelijk is.
4. Bij brief d.d. 13 december 2018 hebben verweerders appellant verzocht om uitstel van de termijn waarbinnen gereageerd dient te worden, welk uitstel namens het College bij brief d.d. 21 december 2018 is verleend.
5. Bij brief van 7 januari 2019 hebben verweerders appellant medegedeeld dat hem geen minnelijke schikking zou worden aangeboden. Bij brief van 5 februari 2019 hebben verweerders aan appellant laten weten dat gebleken is dat hij is geslaagd en dat zij hem derhalve aangeven geen minnelijke schikking te kunnen aanbieden omdat zijn beroep mogelijk niet-ontvankelijk is.
6. Bij brief d.d. 5 februari 2019 hebben verweerders appellant medegedeeld dat hij is niet terug te komen op hun eerdere beslissing en daarbij appellant verzocht aan te geven of hij zijn/zij haar beroep al dan niet wenst door te zetten.
7. Bij brief d.d. 6 februari 2019 heeft appellant aan het College kenbaar gemaakt dat hij zijn beroep wenst door te zetten hetgeen op 12 februari 2019 aan verweerders is doorgegeven.
8. Verweerders hebben op 18 februari 2019 een verweerschrift met de daarbij behorende bijlagen overgelegd.
9. Bovengenoemde stukken van appellant en het verweerschrift met bijlagen zijn aan deze uitspraak gehecht.
10. Het College heeft het beroep van appellant behandeld in een openbare zitting op 13 maart 2019 te Heerlen, alwaar appellant, telefonisch is gehoord. Namens verweerster zijn verschenen mevrouw mr. M.F.R.H. Ruijschop, jurist Commissie voor de examens en mevrouw mr. dr. M.L. Boonk examiner van de onderhavige cursus.

II. MOTIVERING

1. Uit het verhandelde ter zitting en uit hetgeen door partijen in de overgelegde stukken naar voren is gebracht, is voor het College het volgende komen vast te staan.
2. Het beroep richt zich tegen de uitslag van het door appelland afgelegde tentamen van de cursus Recht in context. Appelland heeft bezwaren tegen de beoordeling en waardering van zijn opdracht getiteld Het alcoholslot 2.0: naar een juridisch (c.q. praktisch) werkbare zero tolerance sanctie. Voor de tekst van de tentamenopdracht en de onderliggende te beantwoorden vragen wordt verwezen naar de bij deze uitspraak gevoegde bijlagen.
3. In aanvulling op zijn beroepsgronden geeft appelland tijdens de hoorzitting aan dat hij voor een nagenoeg gelijk gebleven opdracht de ene keer een 5 en de andere keer – na het door hem afgelegde hertentamen - een 6 krijgt. Naast deze gang van zaken wil hij tevens aan de orde stellen de geleden - op geld waardeerbare - schade die hij daardoor heeft geleden en hij verzoekt het College hierin te voorzien.
4. Onder verwijzing naar het verweerschrift geeft de examiner ter zitting aan dat hierin per onderdeel staat aangegeven waarom de beoordeling is gegeven zoals deze is gegeven.
5. Het College dient overeenkomstig artikel 7.61 lid 2 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek te beoordelen of de bestreden beslissing al dan niet in strijd is met het recht.
6. Als het beroep ontvankelijk is, dient het College daarvoor de vraag te beantwoorden of verweerders in redelijkheid hebben kunnen komen tot hun beoordeling van de tentamenopdracht van appelland en bij die beoordeling ook overigens niet hebben gehandeld in strijd met algemene beginselen van behoorlijk bestuur.
7. Ten aanzien van de ontvankelijkheid van het beroep overweegt het College dat uit de overgelegde stukken is gebleken dat verweerders hebben medegedeeld bij brief van 5 februari 2019 dat appelland alsnog is geslaagd voor zijn tentamen en daarbij een 6 heeft gehaald. Het College is van oordeel dat er niettemin nog procesbelang is omdat niet op voorhand uitgesloten is dat de gegrondverklaring van het beroep tot een hoger cijfer dan een 6 zou leiden.
8. Appelland geeft voorts tijdens de hoorzitting aan dat hij op geld waardeerbare schade heeft geleden nu hij voor de nagenoeg gelijklopende tweede opdracht een voldoende heeft gehaald hetgeen hem onnodig tijd en geld heeft gekost. Het College stelt echter vast dat zijn in de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek omschreven taak er niet in voorziet dat het verweerders veroordeelt tot het vergoeden van schade voor (beweerdelijk) onrechtmatig handelen. Het College heeft enkel de bevoegdheid tot het voorzien in de kosten die zijn gemaakt in verband met de behandeling van het beroep onder voorwaarden zoals wettelijk voorgeschreven. Daarvoor is ten minste noodzakelijk dat het beroep gegrond wordt verklaard.
9. Het College is van mening dat de examiner met verwijzing naar de overgelegde rubric neergelegde criteria voor de beoordeling van opdrachten als hier aan de orde, voldoende duidelijk heeft aangegeven welke punten operationeel gezien van belang zijn geweest bij de vaststelling van de beoordeling.
10. Zoals het College reeds meermalen heeft overwogen kunnen bij de waardering van tentamenopdrachten de oordelen van redelijk denkende personen uiteraard binnen zekere grenzen uiteenlopen, zonder dat daarbij kan worden gezegd dat die oordelen zelf onredelijk zouden zijn. Het College dient te beoordelen of verweerders bij de beoordeling en waardering van de door appelland gemaakte opdracht al dan niet de hier bedoelde grenzen hebben overschreden. Gezien de overgelegde stukken en het verhandelde ter zitting is het College tot de bevinding gekomen dat het door de examiner gegeven oordeel met betrekking tot de tentamenopdracht de hier bedoelde grenzen niet te buiten is gegaan.
11. Het voorgaande leidt, nu voorts niet is gebleken van feiten of omstandigheden die tot een ander oordeel zouden kunnen leiden, tot de volgende beslissing.

III. BESLISSING

Gelet op artikel 7.61 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek beslist het College als volgt.

Het College:

- verklaart het beroep ongegrond;
- verklaart zich onbevoegd om te oordelen over de door appellant gevorderde schadevergoeding.

Aldus gedaan door mr. Th.M. Scheffhout, voorzitter,
drs. M.L.A. Hertsig LLB, dr. ir. H.L. Jonker, H.C.E. Pepels, I.V. Storm-Stevelmans, leden, in tegenwoordigheid
van mr. J.J.F.A. Engels, secretaris op 13 maart 2019.

w.g. de secretaris,

w.g. de voorzitter,

mr. J.J.F.A. Engels

mr. Th.M. Scheffhout

voor eensluidend afschrift,

mr. J.J.F.A. Engels

Tegen een besluit van het College van beroep voor de examens kan door een betrokkene binnen zes weken na verzending van dat besluit beroep worden ingesteld bij het College van Beroep voor het hoger onderwijs (artikel 7.66 WHW), Postbus 16137, 2500 BC Den Haag

